

ne i både Rumænien og Bulgarien har tilkendegivet, at man målrettet vil arbejde videre med de nødvendige reformer. I Rumænien har regeringen fremsat fire lovforslag til hastebehandling om en ny strafferetlig og civilretlig lovgivning med tilhørende retsplejelove. Ifølge det oplyste har den rumænske regering oven i købet besluttet at gøre det til et kabinetspørgsmål, hvis ikke denne pakke er vedtaget den 15. maj. Parlamentet har allerede vedtaget nye afstemningsregler, når immunitetsspørgsmål i korruptionssager skal behandles.

Også Bulgarien har tilkendegivet, at forholdet til EU i den kommende tid har hovedprioritet med vægt på indsatsen i forhold til manglende lovgivning og administrative forskrifter samt gennemførelse af eksisterende regler.

Med sit store overvågningsarbejde er Kommissionen altså med til at sikre, at landene får den rette vejledning og de rette tilskyndelser. Kommissionens store indsats suppleres af konkret og praktisk bistand fra EU-medlemslandene, og vi har også givet vores bidrag. Det er dog afgørende, at de to lande selv tager resolut og effektiv hånd om de udpegede problemområder. Det er i alles interesse, at Bulgarien og Rumænien lever op til de krav, der var enighed om ved optagelsen, ellers skader de både sig selv, EU og EU's fortsatte udvidelsesproces, som er den sidste del af spørgsmålet.

Derfor er samarbejde og aktiv støtte så væsentlig, og derfor er overvågningsmekanismen et godt værktøj.

Fra regeringens side bakker vi altså op om Kommissionens rapporter, og vi bakker op om den fortsatte overvågning. Der er ingen tvivl om, at landene vil have brug for vejledning og tilskyndelse fra EU's side i nogen tid fremover. Som Kommissionen anfører i sine rapporter, er reformprocessen et langt, sejt træk, meget langt, åbenbart. I både Kommissionen og EU-kredsen er der derfor bred forventning om, at overvågningen vil fortsætte, at vi vil fortsætte overvågningen i nogen tid endnu.

Men så skal vi altså heller ikke tabe blikket for det store perspektiv, og det er så den sidste del af spørgsmålet, som jeg skal besvare nu. EU's femte udvidelsesrunde har været til stor gavn for alle parter. Den har givet økonomisk vækst både i de nye medlemslande, som ellers ikke ville være kommet, og den har givet en økonomisk vækst i de gamle lande og altså også i Danmark, som ellers ikke ville være kommet.

De nye medlemslande har altså gjort EU stærkere økonomisk, men også kulturelt rigere. Efter Murens fald har udvidelsesprocessen været stærkt medvirkende til at opbygge og konsolidere demokratiet i de østeuropæiske lande, og det er jo til gavn for stabiliteten og sikkerheden i hele Europa og ikke blot i disse lande. Samtidig har EU i dag langt større vægt i forhold til at tackle globaliseringens udfordringer såsom finanskrisen, globaliseringen og klimaforandringerne.

De nye EU-medlemmers vækst i økonomi og levestandard har været gavnlig for de gamle medlemmer igennem de nye eksport- og investeringsmuligheder, som vi også har høstet meget gavn af. Og det udvidede EU er i dag det største integrerede økonomiske område i verden og kommer altså til at veje tungt, når man i G20 her de kommende dage skal holde møde om verdensøkonomien i fremtiden. Det betyder, at vi er det største marked og den stærkeste økonomi, og det er vi blevet i kraft af udvidelsen.

Kommissionen har også lige udgivet en ny stor teknisk rapport om udvidelsen, og den har altså bekræftet de positive økonomiske effekter, som jeg her har nævnt, som udvidelsen har haft for os alle sammen. Også i fremtiden vil EU's udvidelsesproces og udsigten til medlemskab af EU altså være et godt instrument til at sikre frihed, fred og fremgang, sikkerhed, retfærdighed og økonomisk velstand i hele Europa. Grundlaget for udvidelsesprocessen er derfor helt klar: Med Københavnskriterierne og den opstrammede forhandlingsramme, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i 2006, er fokus på landenes egne meritter, hvad de selv har gjort, at de selv har opfyldt betingelserne, og at det er på opfyldelsen af betingelserne for medlemskab, at de optages, ligesom EU selv skal være i stand til at optage dem på optagelsestidspunktet.

Målsætningen er fortsat kandidatlandenes medlemskab. Det er til gavn for Europas stabilitet, og det er til gavn for dem, og det er, som de sidste år har vist, også til gavn for os. Jeg vil godt understrege, at processen i hvert enkelt tilfælde er åben, den er afhængig af, hvad landene selv er i stand til at levere med hensyn til opfyldelse af kriterierne og betingelserne, og derfor er resultatet ikke givet på forhånd. Man skal tage stilling fra sag til sag, fra land til land på det tidspunkt, hvor et land er klar til at søge medlemskab og få medlemskabet opfyldt.